

Degustant el famós "pulpo da feria" a Melide.

també té alberg), Mirallos, Rozas, Mercadoiro, Parrocha, Vilachà i, finalment, des de l'alt d'una lloma, veurem l'embassament de Belesar i la vila de Portomarín.

El poble vell de Portomarín descansa sota les aigües del riu Miño, embassades per la presa de Belesar. El poble que veiem a hores d'ara, sobre una llometa que domina l'embassament, fou construït l'any 1960, per poder acollir de bell nou els habitants de Portomarín.

Però no tot va quedar submergit sota les aigües del riu. L'església-fortalesa de St. Nicolau (construïda pels monjos-cavallers de l'orde de St. Joan de Jerusalem en el s. XII) va ser desmuntada pedra a pedra i reedificada a la plaça del nou poble, junt amb la balconada de la Casa de la Vila i la façana romànica de l'església de St. Pere..

Portomarín és un poble acollidor, amb tot tipus de serveis i amb un alberg molt

gran (més de cent lli-teres) i ben condicionat.

Per menjar, hi ha diferents restaurants. Jo aconselle que proveu el caldo gallec, el pernil al forn i, naturalment, per beure,

Alberg de Rabadixo da Baixo.

Ribeiro.

A partir de O Cebreiro, us adonareu que als albergs hi ha molt de soroll i que es perd la pau i la quietud d'altres llocs. És el preu que el pelegrí ha de pagar per la gran pro-

moció turística que s'ha donat al Camí, especialment a Galícia, on hi ha molta gent que només fa quatre o cinc jornades, i que simplement va a fer turisme, en moltes ocasions acompanyats de cotxes.

La solució al problema és difícil de trobar, però veritat és que el sentit últim del Camí de Santiago, almenys per als pelegrins, no és el turisme; caldria, en la mesura que puga, protegir-los d'aquella gent que tan sols busca passar uns dies de vacances, a més a més molt barats, si aconseguix dormir als albergs.

PORTOMARÍN - PALAS DO REI 24 km

Per seguir el camí des de Portomarín, és necessari baixar fins a l'embassament de Belesar.

Després, d'atravesar una passarel·la sobre el riu Torres (que també aporta les seues aigües al pantà), el camí continua per l'esquerra del riu. Però si comencem a caminar de nit, com vam fer nosaltres, és preferible caminar per la vorera

Pont natural a l'eixida de Melide.

Sitja a Calle.

Última "corredoira" del camí. Cimadevilla.